

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 2395) og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Næringslov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2465; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 43).

Sagen sattes til Forhandling.

J. P. Larsen: Den Næringslov, hvorunder vi nu lever, af 1857, har haft et langt og overmaade sejt Liv. Da Loven havde virket i 33 Aar, nedsattes, i 1890, en Kommission, der skulde overveje Forslag til en ny Lov, og denne Kommission afgav i 1893. Betænkning. Samme Aar forelagde den daværende Indenrigsminister, Ingerslev, i Folketinget et Forslag til Lov om Næringsdrift. I de syv efterfølgende Samlinger fremsattes dette Forslag paa ny, skiftevis i Folketinget og Landstinget, og sidste Gang Forslaget fremsattes, var i Samlingen 1900—01, da det gik i Udvalg.

Næste Gang, der rørtes ved Næringsloven i dens Helhed, var i 1921, da daværende Handelsminister Tyge Rothe forelagde og fik vedtaget en Lov om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en Revision af Næringslovgivningen. Kommissionens Opgave var at undersøge og overveje Spørgsmaalet om samt fremkomme med Forslag til en Revision af Næringsloven og den sig dertil sluttende Lovgivning. Kommissionen kom derfor i første Række til at beskæftige sig med Næringsloven af 29. December 1857, men desuden ogsaa med andre næringsretlige Bestemmelser. Kommissionens Arbejde, der var meget indgaaende og grun-

dig, med udmærket sagkyndig Assistance af de ministerielle Embedsmænd, strakte sig over et Tidsrum af 5 Aar, og den 13. Oktober 1926 afgav Kommissionen Betænkning med Udkast til en ny Næringslov. Paa Grundlag af Kommissionens Betænkning og Forslag fremsatte Regeringen i Rigsdagssamlingen 1927—28 Forslag til Næringslov, og dette gentog sig i Samlingerne 1928—29 og 1929—30. I ingen af de paagældende Samlinger, da Lovforslaget fremsattes i Landstinget, blev det behandlet til Ende.

Nu er Lovforslaget fremsat her i Folketinget, og at dette er Tilfældet, maa hilses med Glæde af enhver, der nærer alvorligt Ønske om at faa gennemført denne baade for Næringslivet og Administrationen saare vigtige Sag.

Det være langt fra mig at ville øve nogen som helst Kritik mod det andet høje Ting her fra denne Talerstol; men jeg kan ikke tilbageholde en Bemærkning om, at det ser ud, som om der ikke i de tre Aar, der er gaaet, siden Lovforslaget første Gang fremsattes, er udvist synderlig Interesse, end-sige da Energi og Flid, ved Behandlingen. Thi var der det, kunde Lovforslaget for længst være gennemført. Gennem Kommissionens Arbejde er Sagen nemlig saa vel tilrettelagt og saa indgaaende oplyst, at det ikke kan volde synderlig Vanskelighed at danne sig et overskueligt Billede eller at sætte sig ind i dens Bestemmelser.

Politiske Vanskeligheder burde heller ikke kunne opstaa. Thi vel nærede det konservative Folkepartis Repræsentanter i Kommissionen en Række Betæneligheder, og heri støttedes de af Repræsentanter for Detailhandelen og det mindre Haandværk. Men mit Indtryk er, at der ingen principielle Uoverensstemmelser var mellem Repræsentanterne for Venstre, Radikale og Socialdemokrater. Dertil kommer, at Repræsentanterne for Landboforeningerne, Husmandsforeningerne, desamvirkende Fagforbund, Industrien og Grosserer-Societetet afgjort nærede Ønske om en Revision af Næringsloven. Ganske vist afsvækkedes den enstemmigt afgivne Betænkning noget ved dens ejendommelige Slutningsbemærkning, der for en væsentlig Del var foranlediget af det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Men dette bør dog vist ses paa Baggrund